

Geacht dames en heren,

ons dossiernummer D0305493/WM

BSA is al sinds de totstandkoming van de Verhaalswet ongevallen ambtenaren (hierna: Voa) onafgebroken voor de Staat de uitvoerder van het regresrecht ingevolge deze wet. Aanvankelijk als onderdeel van het ministerie van Financiën (Bureau Schade-afwikkeling), later als geprivatiseerd bedrijf krachtens aanbesteding. Vanuit deze positie willen wij u wijzen op de lacune die ontstaat als u de nu voorgestelde wetswijziging met betrekking tot het regresrecht ongewijzigd invoert. Wij lichten dit hierna toe.

Met deze wijziging brengt u de ambtenaren die voortaan op arbeidsovereenkomst werkzaam zullen zijn onder het civiele regresrecht van artikel 6:107a BW. Dat kan uiteraard. Echter, deze laatste bepaling geeft alleen regresrecht voor het (netto) doorbetaald loon tijdens arbeidsongeschiktheid.

De Voa geeft de overheid echter in artikel 2, lid 1 ook een regresrecht voor rechtspositionele uitkeringen. Hieronder vallen legio vergoedingen en uitkeringen. Te denken valt bijvoorbeeld aan de suppletie na ontslag als het ongeval in en door de dienst is veroorzaakt, vergoeding van ziektekosten, de suppletie als betrokkene wordt afgekeurd en niet in aanmerking komt voor een WGA uitkering wegens minder dan 35% arbeidsongeschiktheid.

Het kan naar wij aannemen niet de bedoeling zijn dat de overheid dit regresrecht met betrekking tot deze grote groep ambtenaren door deze wetswijziging verliest. Dit verlies kan voorkomen worden door in artikel 6:107a BW een bepaling op te nemen dat verhaal van dit soort vergoedingen en uitkeringen ook voor de civiele werkgever mogelijk maakt.

Dat breidt dit regresrecht dan weliswaar ook uit naar de civiele werkgever, maar ook dat kan gezien worden als een gerechtvaardigde normalisering. Er is immers geen rechtvaardiging om de civiele werkgever op dit punt anders te behandelen dan de overheidswerkgever. (Overigens komen deze vergoedingen en uitkeringen bij de particuliere werkgever (vrijwel) niet voor, zodat deze uitbreiding in feite theoretisch is).

Artikel 6:107a BW zou dan aangevuld kunnen worden met een bepaling als (zie toevoeging in cursieve tekst):

ARTIKEL 6:107a

2 a. Indien een werkgever krachtens [artikel 629, lid 1, van Boek 7](#) of krachtens individuele of collectieve arbeidsovereenkomst verplicht is tijdens ziekte of arbeidsongeschiktheid van de gekwetste het loon door te betalen, heeft hij, indien de ongeschiktheid tot werken van de gekwetste het gevolg is van een gebeurtenis waarvoor een ander aansprakelijk is, jegens deze ander recht op schadevergoeding ten bedrage van de door hem betaalde loon, doch ten hoogste tot het bedrag, waarvoor de aansprakelijke persoon, bij het ontbreken van de loondoorbetalingsverplichting aansprakelijk zou zijn, verminderd met een bedrag, gelijk aan dat van de schadevergoeding tot betaling waarvan de aansprakelijke persoon jegens de gekwetste is gehouden. *2b. Het recht op vergoeding als bedoeld in sub a van dit artikel strekt zich ook uit tot uitkeringen of verstrekkingen die de werkgever anders dan loon krachtens individuele of collectieve arbeidsovereenkomst verplicht is aan zijn (ex)werknemer te betalen/ verlenen in verband met diens ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg van die gebeurtenis.*

Een ander probleem dat zich voordoet is de mogelijkheid van verjaring. Doordat het regresrecht voor de genormaliseerde groep ambtenaren overgaat naar artikel 6:107 a BW verandert in lopende regreszaken de

juridische grondslag van de vordering. Dat betekent, op grond van de jurisprudentie, dat er een nieuwe vordering ontstaat met als gevolg dat de stuiting in lopende zaken van de Voa vordering niet geldt voor deze nieuwe vordering. Met andere woorden: deze nieuwe vordering kan dan verjaard zijn. Dit verjaringsprobleem kan worden ondervangen door een overgangsbepaling op te nemen als:

De stuitingshandeling die een werkgever heeft gedaan met betrekking tot een regresvordering krachtens de Verhaalswet ongevallen ambtenaren kan hij ook inroepen als zijn vordering op grond van de aanpassingswet normalisering rechtspositie is overgegaan in een regresvordering krachtens artikel 6.107a BW.

Er is nog een andere en in feite eenvoudiger mogelijkheid waarmee de bovenstaande problematiek kan worden opgelost, namelijk door de keuze te maken om de genormaliseerde ambtenaren onder de Voa te houden. Dit tast nergens het gedachtengoed van de normalisering aan. Immers, de Voa gaat niet uit van enig formeel begrip van het zijn van ambtenaar, maar alleen van hoe (door wie) de werknemer in overheidsdienst wordt betaald – namelijk uit publieke middelen. Daarom vallen ook nu zowel ambtenaren als civiele werknemers onder de Voa. Dat blijft in deze constructie hetzelfde.

De paraplu waaronder dit regres plaatsvindt heeft dan niets met de ambtenarenstatus te maken, maar alleen met de overheidsstatus van de regresnemer.

Bij deze variant hoeft niet veel gewijzigd te worden. Alleen in artikel 2 zou dan aanvullend opgenomen moeten worden dat onder rechtspositionele uitkeringen en vergoedingen ook worden begrepen de uitkeringen en vergoedingen die werknemers die bij de overheid werkzaam zijn op basis van een arbeidsovereenkomst ontvangen op basis van die arbeidsovereenkomst of cao.

Zie toevoegingen in cursieve tekst:

- 1. Het lichaam dat aan of ten behoeve van zijn ambtenaar (*in de zin van de Voa*) krachtens *diens rechtspositieregeling of krachtens diens individuele arbeidsovereenkomst en/of cao* uitkeringen of verstrekkingen verleent ter zake van een aan deze overkomen ongeval, heeft voor de kosten van deze voorzieningen verhaal op degene die, bij ontbreken van die voorzieningen, in verband met het veroorzaken van het ongeval jegens de ambtenaar naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn voor de alsdan door deze geleden schade. Het verhaal kan niet ten nadele van de ambtenaar worden uitgeoefend.
- 2 Is de ambtenaar ten gevolge van het ongeval geheel of voor een deel van zijn normale diensttijd verhinderd zijn dienst te verrichten, dan worden de krachtens zijn rechtspositieregeling *of krachtens diens individuele arbeidsovereenkomst en/of cao* over de periode van die gehele of gedeeltelijke verhindering uitbetaalde bezoldiging of beloning en hiermede verband houdende uitkeringen – met inbegrip van de ingehouden loonbelasting en van de premie voor sociale voorzieningen – geheel of voor een met de mate van de verhindering overeenkomend deel onder de in het eerste lid bedoelde uitkeringen begrepen.
- 3 Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de uitkeringen of verstrekkingen, krachtens de voor de ambtenaar geldende rechtspositieregeling *of krachtens diens individuele*

arbeidsovereenkomst en/of cao ter zake van het ongeval aan of ten behoeve van hemzelf verleend na zijn ontslag dan wel aan of ten behoeve van zijn nagelaten betrekkingen na zijn overlijden ten gevolge van het ongeval.

Een overgangsbepaling met betrekking tot verjaring is in dit geval niet nodig omdat de grondslag van de vordering in de Voa gelegen blijft.

Mocht u hierover vragen hebben dan zijn wij graag tot toelichting bereid.

Met vriendelijke groet,

Mr. W.A.E. Meuris